

 EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.
VII-
SIGNAT. 1819CCXII

Acerbi Luctus & Amoris

Singularis Argumentum

in Obitu

Nobilissimi, Eruditissimi Praefantissimique

I V E N I S

IOANNIS GO-
DOFREDI
KEMPFII,

Philosophiae & Medicinae

Candidati dignissimi, Amici quondam

longe charissimi,
ipso

Solemnium Exequiarium

die,

XIV. Scil. Maji, Ann. cl. locell,
datum

Vitembergae

M. Joanne Christiano Rüdigerο,

Aquens. Sax.

WITTENBERGÆ,

Typis JOHANNIS HAKII 1702.

Impensis Friderici et Iacobi Haken

et Iacobi Haken filiorum eiusdem

D. O. M. S.

PERMITTE inter beatos
BEATISSIME KEMPFI,

ut
Amicus tuus, inter veteres novus, & inter novos vetus;
qui semper, quanquam non omni tempore,
non ex merito, sed amore, pars altera cordis tui
in vita non amplius existit, at tamen extitit,
etiam in morte tecum ambulet, si non corpore, animo tamen.

Lustra oculis

DESIDERATISSIME KEMPFI,
monumentum,
non quidem exacte, aut marmore pretioso
confectum;
sed ex lacrymis acerbis, iisque sinceris
exstructum.

Et, si Tua virtus, DULCISSIME KEMPFI,
quondam clara, jam perfecta, non recusat,
Laudes tuas, quibus non opus est laude,
quia non amplius temporariae, sed aeternae;

non obscurae, sed illustres
existunt, aut potius existere incipiunt,

fincilla verborum ambage, at prolixiori tamen
cordis affectu exponam.

JOANNES GODOFREDVS
proinde

vita ita peregit, ut mori non quam potuerit.

Nam ut Juvenis ante tempus vir fuit,
qui Pietatem doctrinae, doctrinam prudentiae,
prudentiam candori dexter copulavit.

Hic suo docuit exemplo,
actatem saepe numero sine aetate maturam effec.

Nimirum

actatem praevertebat judicium,

Annos præcurrebat annus.

Quod enim alibi inchoat, hic ab solverat natura;

Quod in aliis laborat perficere, in hoc dudum
perfecerat.

LIPSIA tenuit Eum, sed non retinuit,
VVITTEMBERGA ipsi & vitam dedit & mortem.

Ingenium Ejus

Clarissimi Viri Peiskerius & VVinkelmannus,
doctores ductoresque juuentutis optimi

praepararunt,

SCHURTZ FLEISCHIUS, stupenda Vir cruditionis
effinxit,

Eruditissimus BERGERUS exornavit,
Sagacissimus ROESCHELIUS, Saxonie Plinius,
Ingéniosissimusque HEICHERVS, excoluerunt,

Denique

Sapientissimus ROEHRENSEE, Academiae nostratis
Seneca

perficit.

In Medicina

natus est Praeceptores, qui ut mortales meritis
& scriptis nomen sibi immortale compararunt,
videlicet

Aeu.

Acutissimum BOHNIVM, alterum illum Malpighium,
Soltissimum PETERMANNUM, qui in operationibus
Chirurgicis multos inferiores agnoscit,
nulli autem superiori cedit,
Experiensissimum præterea SPERLINGIVM,
Saxonum Hippocratem, quem ut patrem, coluit,
ut affinem, in oculis sult, ut Praeceptorem, in
omnibus fidelissimum, nunquam non fecurus est.
Et non plane nihil debet
Incomparabilis iniquus Medico, BERGERO,
viro, quem admirantur exteri, Germani
venerantur, quia pares per paucos, multos
aemulos, superiori certe neminem admittit,
Hujus
PHYSILOGIAM, opus cedro dignum,
Beatus Nostrus exoculatus est,
evolvit dicas nos tisque ac perpendit,
excerendo, disputando, repetendo
in succum velut ac sanguinem convertit,
Sed cheu! flos ille aetatis defloruit,
Solatum MATRIS charissimam evanuit,
spes cognatorum & agnatorum
diffusa jam, crepta, amissa est.
At vero
nondum defloruit flos aetatis, quia adhuc magis
magisque efflorescit,
nondum
Matris solatum evanuit, quia filius apud eum
vivit, qui solatum est viduarum omnium,
nondum
spes Cognatorum & agnatorum diffusa est,
quoniam Beatus KEMPFILUS inter Coelites
jam versatur.
Nam mitram Doctoris, quam terra denegavit,
coelum ipsi est dignissimo Candidato
obculit.
Jam
non amplius in vires & naturam inquirit herbarum,
quia ut Medicus sum medicinae cognitione
inter divos morborum expertes
vigeret, vivit.
Et
quia in hoc mundo vita Christum imitatus est,
per crucem ad lucem,
per terram ad aeternam,
per angusta ad auguta
non amplius tendit, sed pervenit.
Occidit ut stella, verum sine occasu,
nunquam fulgidior, quam ubi desit
fulgere.
Morti proinde succumbens
de morte ut victor sine victoria triumphavit,
adeoque mortem morte in morte superavit.
Quoniam
in tempore vixit aeternitati,
in orbe nunquam fuit.
Nam anima in Deo conquietens celo semper uita est.

Sed,

Aeternum tuum BONITATEM
Sed, BEATE KEMPFPI,
ne Tibi amplius sim molestus, siquid tamen Beato

molestia accide re potest,

verbis breve, animo longum heu

tristis! addam vorum.

Vale & salve Amice fvariſime!

Nomen tuum memoria virtutum,

ſplendore generis,

honneſtitudinum,

omni ævo celebrauitur.

Vale iterum, ac iterum salve,

Godoſrede, animo chare,

Inter certantes victor,

inter viatores Triumphantor,

inter felices beatissime.

Quod si conceſſum eft immortaliſbus,

mortalium recordari,

Rüdigeri Tui memor eſto,

Nam fine Te omnem mihi vitam,

etiam dulcissimam, duco acerbam.

Dicetero

memoriam Tui, &

amicitiae noſtræ non chartæ, sed animo,

& inscripsi, & inſculpi, & impressi,

candemque ad extremitatū usque vitas

halium ſemper firman, eti jam morte

interruptam conſervabo.

Antequam autem

mo ſepulchro diſcedam

haec prius verba incondita quidem,

ted candida adjicare

conabor:

KEMPFPIUS hic obiit ſabito, Spes optima MATRIS,

Et ſimil Aonidum Pieridumque deus.

Etu! nec ingenium, nec Formam, nec Medicinam,

Nec quoque virtutem, mors violenta fugit,

KEMPFPIUS aſt minime morti succumbit acerbae,

Fortem nam pugnam magna bracea manens.

Bang VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
Funeralia K.-R.]

X285598A

VON
M 18

Acerbi Luctus & Amoris

Singulis Argumentum

in Obitu

Nobilissimi, Eruditissimi Praefantissimique

S I N V E N I S

IOANNIS GO- DOFREDI KEMPFII,

Philosophiae & Medicinae

Candidati dignissimi, Amici quondam

longe charissimi,

ipso

Solemnium Exequiarium

die,

XIV. Scil. Maji, Ann. cl. locell,

datum

Vitembergae

M. Joanne Christiano Rüdigerö,

Aquens. Sax.

WITTENBERGÆ,

Typis JOHANNIS HAKII 1702.

